

БУДИЛНИК

Лист Геронтолошког центра „Нови Сад“
Бесплатан примерак

Излази квартално • Година X
Број 28. • јесен 2018.

ОТВОРЕНО РЕКОНСТРУИСАНО ПРИХВАТИЛИШТЕ ЗА СТАРА И ОДРАСЛА ЛИЦА

Клубови први на Републичком шаховском првенству

Излет корисника дома на Лиману

САДРЖАЈ

РЕЧ УРЕДНИКА.....	3
АКТУЕЛНОСТИ	
Отворено реконструисано Прихватилиште за стара и одрасла лица	4
Ренорвиран Дневни боравак за одрасла и старија лица	5
Студенти Краљевске академије из Холандије поново у ГЦ „Нови Сад“	5
Отворена манифестација „Сунчана јесен живота“	6
ГЦ „Нови Сад“ учесник на X међународном геронтолошком конгресу	7
Пројекат РЈ „Помоћ у кући и нега“	8
Посета делегације из Словеније	8
Корисници дома из Футога освојили пехаре на нишким „Мајским играма“	9
Избор за најлепшу терасу дома на Новом насељу	9
Организовано такмичење „Слагалица“ у дому у Футогу	10
Освојена II награда на литерарном такмичењу геронтолошких центара	10
Клубови први на Републичком шаховском првенству	11
Излет корисника дома на Лиману	12
УСЛУГЕ	
РЈ Прихватилиште са Свратиштем	13
МЕЂУСЕКТОРСКА САРАДЊА	
Пријатељски сусрети чланова клубова и Кола српских сестара из Румуније	15
РЕПОРТАЖА	
Стеван Булић- Излет корисника клубова у Сомбор	16
ЉУБАВ У ТРЕЋЕМ ДОБУ	18
САВЕТ ЛЕКАРА	
др Тајана Николић – Физичка активност особа старије животне доби	19
ЛИКОВНА АЗБУКА	
Персида Малуцков – Шпанска уметност (Франциско Гоја)	20
ПЕСНИЧКИ КУТАК	22
КОРИСНИЧКИ КУТАК	23

„БУДИЛНИК“, интерно гласило Геронтолошког центра „Нови Сад“

Издавач: Геронтолошки центар „Нови Сад“, Фрушкогорска 32, 21000 Нови Сад

Телефони: +381 21 450 266; +381 21 6 350 542; Факс: +381 21 6 350 782;

web site: www.gerontns.co.rs e-mail gerontns@neobee.net

За издавача: Славица Шкрбић, директор Геронтолошког центра „Нови Сад“

Уредник: Ружица Вукић Рајић, организатор промотивних активности

Сарадници у овом броју: Исидора Петковић, помоћник директора; Стеван Булић, организатор промотивних активности у клубовима; Анђела Костић, социјални радник РЈ Помоћ у кући и нега; Марко Ерић, члан Клуба „I војвођанска бригада“;

Снежана Сабо, руководиоц РЈ Дневни боравак за одрасла и старија лица;

Анђа Берановић, управница дома у Футогу

Интернет презентација: Немања Ђурић

Графичка припрема: Зоран Рац

Штампа: „САЈНОС“ доо, Нови Сад, sajnosns@gmail.com

Тираж: 500 примерака

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

613.98 (497.113 Нови Сад)

БУДИЛНИК : Интерно гласило Геронтолошког центра „Нови Сад“ / уредник Ружица Вукић Рајић – год. 10 бр. 28 (2018.) – Геронтолошки центар „Нови Сад“, 2018. – илустр. 30 cm

Квартално
ISSN 2217-5490
COBISS.SR – ID 263658247

Поштовани читаоци,

Недавно сам наишла на један Маркесов афоризам, који ме је дотакао и навео на размишљање о љубави у трећем добу, о љубави која не бира време, о љубави смештеној у облачастим висинама познијих година.

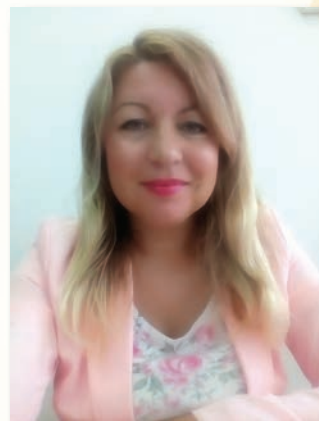
„Када бих имао још један комадић живота, доказивао бих људима колико греше када мисле да престају да се заљубљују кад остаре, а не знају да су остарили када престану да се заљубљују. Живео бих заљубљен у љубав”.

Толико надахнућа у овим речима, које ми звуче топло и меко, и ако бих их упоредила са бојама, рекла бих да звуче и пурпурно, румено.

После њих сам се мало замислила и запитала шта заправо душу чини живом. Каква је улога маште, поезије, света чудесног, љубави у нашим животима? Може ли се живети пуним животом и у пензији? Може ли се живети заљубљен у љубав? Има ли таквих људи? И шта нам то говори о том животу, о тим људима?

Покушала сам да одговор нађем у окриљу наше Установе и, гле чуда, наишла сам на много таквих прича. Овог пута представићу вам једну од њих смештену у ушушканом кутку дома на Новом насељу. Њихову занимљиву, топлу причу уткала сам у редове нашег часописа и презентујем вам је кроз речи актера.

Прочитајте је, па ћете тако и досегнути до одговора на ова питања. Мој закључак је да године не мењају, не изоштравају карактере, а да, исто тако, године не представљају препреку најтананијим емоцијама, јер човекова потреба да воли и да буде вољен непролазна је.

Ваш уредник,
Ружица Вукић Рајућ

Отворено реконструисано Прихватилиште за стара и одрасла лица

Радови за адаптацију, реконструкцију, надградњу и доградњу Прихватилишта у Футогу завршени су у августу месецу. Надграђена је нова етажа на постојећем габариту објекта, дограђен је дневни боравак са проширењем трпезарије и одговарајући лифт, димензионисан тако да може да стане болнички кревет. Надградња је предвиђена за стационарни смештај непокретних лица. Поред соба, изграђени су и санитарни чворови и купатила, гардеробер остава, соба за изолацију и соба за преминуле.

Новац за реализовање овог пројекта добијен је од Покрајинске владе, Управе за капитална улагања Војводине и од Града Новог Сада. Опредељено је 120 милиона динара за надградњу и опрему. Покрајина је финансирала извођење радова у износу од 56 милиона динара, а Град Нови Сад је издвојио 45 милиона динара за извођење радова и 18, 5 милиона динара за опремање самог објекта. Захваљујући њима објекат је, поред реконструкције и надградње и најсавременије опремљен.

Капацитет Прихватилишта био је 35 места што је било недовољно за збрињавање свих категорија социјално угрожених лица са територије Новог Сада. Реализацијом ове инвестиције обезбеђено је 60 места.

У завршним радовима, на адаптирању и усељавању објекта, велик допринос дали су запослени у овој радној јединици, као и сами корисници. Радници су самоиницијативно долазили да раде у своје слободно време како би омогућили, у што краћем року, усељење у ренорвирани објекат. Ентузијазам због ренорвираног простора учинио је да вредни радници и корисници функционишу као сјајан, уигран тим.

По завршетку свих радова уприличено је свечано отварање на ком су присуствовали председник Покрајинске владе, Игор Мировић и градоначелник Града Новог Сада, Милош Вучевић који су и отворили дограђено крило Прихватилишта. Такође, отварање су увеличали својим присуством и покрајински секретар за социјалну политику, демографију и равноправност полова, Предраг Вулетић, члан Градског већа за социјалну заштиту и бригу о породици и деци Тихомир Николић, начелница Градске управе за социјалну и дечију заштиту Вера Гркавац, државни секретар у Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Ненад Нерић и директори здравствених установа и установа социјалне заштите, који су дошли са територије целе Србије.

Гостима се обратила директорица Геронтолошког центра „Нови сад“ Славица Шкрбић рекавши следеће: „Смајатрамо да ћемо на овај начин знатно унапредити услугу смештаја у Прихватилишту и успешно смањити ризик од бескућништва, јер можемо да одговоримо на много већи број потреба на територији Града Новог Сада, а и шире.“

Такође, најављена је и реконструкција старе зграде дома у Футогу за коју је Покрајинска влада већ издвојила 39 милиона динара. „Одмах након почетка рада овог Прихватилишта приступићемо процедури за реконструисање Старог дворца, дома у оквиру Геронтолошког центра 'Нови Сад', можда најстаријег и најнеусловнијег објекта у систему социјалне заштите код нас. Ми ћемо у више фаза, у сарадњи са ресорним Министарством приступити реконструкцији тог објекта,“ – истакао је Игор Мировић.

Градоначелник Милош Вучевић нагласио је значај вођења социјално одговорне политике и сарадње са Покрајинском владом ради успешног остваривања оваквог и сличног пројекта.

По завршетку радова, имајући у виду новонастали објекат, а по речима директорице Установе Славице Шкрбић, може се са правом закључити да је ово најсавременији објекат ове намене у региону.

Ренорвиран Дневни боравак за одрасла и старија лица

Деценију успешног рада и постојања Радне јединице Дневни боравак за одрасла и старија лица обележило је и ренорвирање простора у коме свакодневно бораве корисници заједно са запосленим стручним радницима.

Дневни боравак од великог је значаја за старија лица, јер им нуди задовољење основних животних потреба, а то је социјална интеграција, дружење у пријатној атмосфери са својим вршњацима. Дневне активности у оквиру Дневног боравка задовољавају, поред социјалне, и психолошку, здравствену, културно-забавну и физичку димензију живота старијих лица.

Захваљујући ангажовању руководиоца радне јединице Снежане Сабо, прикупљена је донација уз помоћ које је извршено ренорвирање постојећег простора. Пратећи потребе корисника услуга Дневног боравка окречене су просторије и купљен је неопходан расхладни уређај. Донатори клима уређаја су Миленко и Зоран Херета, а кречење је организовао предузетник Бранислав Нађелин са својом екипом за вршење молерских радова.

Велики допринос у адаптирању простора дали су вредни радници ове радне јединице. Да би се простор што пре припремио за свакодневно коришћење, запослени су радили добровољно на чишћењу просторије, и то ван свог радног времена. На овај начин, још једном се изашло у сусрет потребама корисника.

Студенти Краљевске академије из Холандије поново у ГЦ „Нови Сад“

У марту месецу, студенти Краљевске академије уметности из Хага изразили су жељу да гостују у Геронтолошком центру „Нови Сад“ како би реализовали део свог пројекта. Уметничко-истраживачки пројекат под називом „Fieldtrip“ рађен је у сарадњи катедре за фотографију новосадске Академије уметности и подразумева истраживање културе града и земље у којој бораве.

Поједини студенти из Холандије, на челу са Нином Шолард изразили су жељу да посете наше домове, фотографишу кориснике и интервјуишу их. Тема интервјуа била је „Југоносталгија“, а корисници су имали прилике да евоцирају сећања из времена младости и упореде их са садашњим начином живота.

Геронтолошки центар „Нови Сад“ изашао им је у сусрет, и у марту месецу, и у јулу, омогућивши им реализацију дела пројекта у домовима на Лиману и на Новом насељу.

Отворена манифестација „Сунчана јесен живота“

Клубови за старија и одрасла лица, заједно са домовима у оквиру Геронтолошког центра «Нови Сад», организују традиционалну октобарску манифестацију „Сунчана јесен живота“, која је под покровитељством Града Новог Сада, Градске управе за социјалну и дечију заштиту и има за циљ социјалну интеграцију и афирмисање укључености старијих особа у активности у заједници и сензибилизацију јавности за питања и проблеме старијих особа.

Програм манифестације обухвата изложбе слика и ручних радова корисника, културно-забавне програме, посете позоришту, турнире у примереним спортовима, излете... Такође, комисије за социјално-здравствена питања посећују своје онемоћале чланове, а лекари Дома здравља „Нови Сад“ врше превентивне здравствене прегледе младежа.

Манифестација је свечано је отворена првог октобра, на Међународни дан старијих особа, у просторијама Клуба „Оаза“. Отварању манифестације присуствовали су помоћница градоначелника Љиљана Коковић, начелница Градске управе за социјалну и дечију заштиту Вера Гркавац, заменица покрајинског секретара за социјалну политику демографију и равноправност полова Милка Будаков и потпредседник Партије уједињених пензионера Србије Момо Чолаковић.

Добродошлицу гостима пожелела је директорица Геронтолошког центра «Нови Сад» Славица Шкрбић након чега је уприличен културно-забавни програм, у ком је учешће узела певачка група КУД-а Удружења пензионера Града и чланице литерарне секције Љубица Влах и Божана Шимић.

ГЦ „Нови Сад“ учесник на X међународном геронтолошком конгресу

Десети међународни геронтолошки конгрес одржан је у години јубилеја, 45-ој години постојања геронтолошког друштва Србије и представља корак ка унапређењу положаја старијих у друштву. Геронтолошки центар „Нови Сад“, као Установа која брине управо о унапређењу положаја старијих, имао је част да буде гост, али и да узме учешће у излагању. Конгрес је одржан у Сава Центру, у Београду, у организацији Геронтолошког друштва Србије и Геронтолошког центра „Београд“, а тема је била „Старење и људска права“.

Преко 200 експерата из Србије и иностранства (Бугарске, Македоније, Црне Горе, БиХ, Ирске, Холандије, Белорусије и САД-а) изложило је своје радове из области геријатрије и геронтологије тиме доприносећи унапређењу знања из ових области. Један од експерата, који су имали прилике да представе своје радове је и Анђела Костић, социјални радник РЈ „Помоћ у кући и нега“, у оквиру Геронтолошког центра „Нови Сад“. Она је презентovala свој научни рад под називом „Побољшање квалитета живота старијих особа у кућним условима“. Циљ поменутог рада је да прикаже са којим се све проблемима сусрећу старије особе и на који начин се може обезбедити адекватна нега и заштита старијих особа у кућним условима, уз заједничко ангажовање стручних особа и сродника. Радом су, такође, представљене предности пружања неге у природном окружењу, кућним условима, стручна помоћ и подршка сродницима у пружању неге, као и пружање здравствене неге самој старијој особи од стране стручних лица. Излагање овог рада допринело је стварању јасније слике о потребама овог вида заштите старијих, као и начинима за побољшање свеобухватног квалитета живота ових особа.

Такође, осим излагача, Конгресу је присуствовало више од 300 стручњака, који раде са старијима и за старије (у геронтолошким центрима, приватним домовима, у центрима за социјални рад, на факултетима, у домовима здравља и болницама, у организацијама цивилног друштва, у ресорним министарствима, у органима државне и локалне управе), што представља јачање компетенција и знања професионалаца који пружају услуге старијим особама.

Пројекат РЈ „Помоћ у кући и нега“

Радна јединица „Помоћ у кући и нега“ Геронтолошког центра „Нови Сад“ пружа спектар услуга на месечном нивоу, у просеку, за 300 корисника. Већина корисника се услед здравственог стања отежано креће или су непокретни, што им додатно отежава свакодневно функционисање. Велики проблем и изазов за њих представља када треба да напусте свој дом, а немају додатни вид подршке сродника, или других особа за превоз до одређене здравствене установе. Постоји потреба за организован превоз за тешко покретне и непокретне особе које се смештају у дом, конкретно у Геронтолошки центар „Нови Сад“. Домски капацитет Установе износи 868 корисника, а на недељном нивоу до 13 корисника отпочне са услугом домског смештаја.

Из наведеног разлога, да би се помогло корисницима, урађен је пројекат под називом „Подршка тешко покретним и непокретним особама - услуга превоза у санитарском возилу уз пратњу“.

Пројектом је предвиђен превоз за кориснике услуга РЈ „Помоћ у кући и нега“, у санитарском возилу Геронтолошког центра „Нови Сад“, од места становања до здравствене установе, или установе социјалне заштите и назад, на територији Града Новог Сада, сваког радног дана, у периоду од 7 часова до 15 часова, уз пратњу неговатељице. Увођењем ове услуге пружа се додатна подршка за тешко покретне и непокретне особе, чиме ће им се олакшати свакодневно функционисање. Планирано је да санитарско возило у току једног радног дана пређе до 50 километара, односно у току једне радне недеље максимално до 250 километара.

Циљеви пројекта су унапређење квалитета живота корисника и подизање квалитета услуга Геронтолошког центра „Нови Сад“.

Пројекат РЈ „Помоћ у кући и нега“ финансиран је од стране Покрајинског секретаријата за социјалну политику, демографију и равноправност полова.

Све потребне информације се могу добити на телефон: **021/450-266**, лок. **206** и **063/1133120**.

Посета делегације из Словеније

Сарадња између наше Установе и геронтолошких центара из Словеније и ове године се наставила на обостарано задовољство. Једном у току године, колеге из Словеније посете један од домова Геронтолошког центра „Нови Сад“. Разлог ових, сада већ, традиционалних посета је размена искустава из области социјалне заштите старијих особа.

Овог пута, у мају месецу, делегација из Словенија два пута је обишла дом у Футогу. Прво је уприличено гостопримство делегацији из Геронтолошког центра „Старејших обчанов“, из Љубљане, који су дошли заједно са директорицом Аленком Ловишчек Стојановић. Потом, запослени у дому у Футогу, на челу са актуелном помоћницом директора Мајом Бабић, имали су част да угосте и колеге из „ДСО Љубљана Мосте-Поље“.

Гостима је добродошлицу и презентацију дома у Футогу приредила управница дома Анђа Берановић, након чега је уприличен и културни програм у ком су учествовали ученици Музичке школе „Исидор Бајић“.

Корисници дома из Футога освојили пехаре на нишким „Мајским играма“

Геронтолошки центар „Ниш“ традиционално, сваке године организује манифестацију под називом „Мајске игре“, која је намењена корисницима услуга домског смештаја у Србији. Манифестација је спортског карактера и окупља љубитеље спорта, које покреће такмичарски дух. Ове године приређено је такмичење у обарању

чуњева, бацању алки и плочица. Такође, да не би запослени били запостављени, организовано је и такмичење у пикаду за радне терапеуте.

Геронтолошки центар „Нови Сад“ одазвао се позиву и узео је учешће у манифестацији, а представљали су га корисници дома у Футогу **Божана Јојић** и **Микајло Шаиновић**. Поносни такмичари, уз помоћ спретних руку и почетничке среће, успели су да освоје чак три пехара из све три дисциплине. Пехаром за прва места награђени су у бацању алки и плочица, док су у обарању чуњева освојили треће.

По завршетку доделе награда, почео је културно-забавни програм, који се, захваљујући корисничком вољом за дружењем и добрим расположењем, завршио у веселој атмосфери и у заједничком колу такмичара и запослених.

Избор за најлепшу терасу дома на Новом насељу

Корисници дома на Новом насељу сваке године, почетком месеца јула, имају прилике да прикажу своје креативно умеће у аранжирању своје терасе. Такмичење у избору најлепше терасе постала је традиција, које се негује у овом дому, на задовољство корисника.

Ове године на такмичење се пријавило укупно 35 учесника и из апартмана и из стационарног смештаја. Трочлани жири, састављен од два социјална радника и једног психолога из других домова, изабрао је три најлепше терасе. Прво место освојила је **Катица Царевић**, друго **Живка Мајсторовић** и **Ото Јан**, а треће **Даринка Маринковић**. Такође, додељене су и награде за оригиналност, успешно повртарство и посебну мотивацију, а носиоци ових награда су: **Петар Јањатовић**, **Милан Дивијак**, **Десимирка Радуловић** и **Јулијана Шврака**.

У трпезарији дома додељене су награде (пешкири, памучне мајице, спаваћице, доњи веш, метла и канта за чишћење терасе) и торта, коју је победница поделила са осталим такмичарима.

Организовано такмичење „Слагалица“ у дому у Футогу

Корисници дома у Футогу, као и корисници Прихватилишта за бескућнике имали су прилику да покажу своје умеће у организованом такмичењу, под називом „Слагалица“. Први пут се, у овом дому, организује оваква врста такмичења, чији су идејни творци Ивана Божић, социјална радница и Јована Проле, психолог. Ивана и Јована, уз помоћ радног терапеута Гордане Павловић, осмислиле су и реализовале нову друштвену игру, коју су корисници поздравили великим одзивом. У пријатној атмосфери, коју је предводио такмичарски дух остварена је седма по реду активност у надметању. На овај

начин сваки становник дома добија прилику да пронађе активност која њему одговара и активно се укључи у њу. Иначе, овај дом је и познат по неговању спортских, друштвених игара намењених корисницима услуга. Пратећи потребе људи треће животне доби, радни терапеути организују овакве активности једном у току недеље на задовољство свих корисника.

Освојена II награда на литерарном такмичењу геронтолошких центара

Геронтолошки центар „Срем“ из Руме, једанаесту годину за редом, расписао је конкурс за литерарно стваралаштво, а могућност да учествују имали су сви корисници геронтолошких центара Србије. Избор теме је био слободан, а радови су се могли писати и у поезији и у прози. Корисници наше Установе узели су учешће и у овом конкурс. Све радове прегледала је трочлана комисија састављен од

две професорице књижевности и уредника позоришног програма Културног центра „Брана Црнчевић“ из Руме. Ове године изузетно је била велика конкуренција. Пријавило се 80 аутора из 22 установе, са укупно 100 радова поезије и прозе. Стручан жири је одабрао три најбоља рада, а Геронтолошки центар „Срем“ организовао је доделу награда у јуну месецу, у просторијама дома. Од укупно сто радова поезије и прозе, **Мирјана Витјук**, корисница дома на Лиману, освојила је друго место са песмом „Човек“. Ово је, госпођи Витјук било прво такмичење и прва награда. Доделу награда пратио је и пригодан културно-забаван програм, након чега је уследило дружење корисника у пријатној атмосфери, у прелепом дворишту Геронтолошког центра „Срем“.

ЧОВЕК

Сваки човек је исто
Што један лист на грани
И доживи сопствени живот
Докле му трају дани

Он се противи ветру
И окренут је сунцу
И целим својим бићем
Стреми ка врхунцу

Заједно са другим лишћем
Он густу крошњу чини
И шуми нежним звуком
У космичкој тишини

А кад му дође време
Тихо на земљу слети
Штитећи ново семе
Да расте на планети

Клубови први на Републичком шаховском првенству

Сваке године, традиционално, одржава се шаховско првенство намењено људима треће животне доби. Геронтолошки центар „Панчево“ био је овогодишњи домаћин XXII Републичког првенства у шаху, под називом „Српска лига трећег доба у шаху“. Циљ овог такмичења је очување активне старости и неговање социјалних односа међу корисницима геронтолошких центара из целе Србије.

Ове године у такмичењу је учествовао 18 екипа, са преко сто такмичара, који су чланови клубова за одрасла и старија лица геронтолошких центара из целе Србије, и то: Београда, Врбаса, Вршца, Панчева, Лесковца, Суботице, Зрењанина, Јагодине, Новог Бечеја, Новог Сада, Параћина. Први пут од како траје ово такмичење дошли су и гости из Републике Српске, из Бијељине. Из Новог Сада учествовале су две екипе: екипа Клуба „Олга Петров“ (прошлогодишњи победник 21. Републичког такмичења) и екипа Клуба „I Војвођанска бригада“ (победници шаховског турнира клубова Геронтолошког центра „Нови Сад“). После велике борбе, након одиграних пет кола, екипа **Клуба „I Војвођанска бригада“** заузела је прво место, а представљале су је следећи чланови клуба: **Томислав Ракић, Душан Младеновић, Миленко Јовановић, Славко Ковачевић** и капитен **Марко Ерић**. Друго место је освојила је екипа **Клуба „Олга Петров“** за коју су се такмичили следећи играчи: **Милан Илић, Иван Ујhazi, Бранко Стојановић, Миодраг Дражић** и капитен **Красоје Нотарош**. Они су освојили исти број бодова (13) као и победничка екипа, али су имала слабији учинак у броју поена (-2.5). На треће место пласирала се екипа из Панчева.

Од оснивања овог шаховског такмичења, 4. јуна 1996. године, шахисти РЈ „Клубови за старија и одрасла лица“ Геронтолошког центра „Нови Сад“ су увек на водећим пласманима: два пута освојен је пехар у трајно власништво, као и пехари за прво, друго и треће место. Њихова умешност и професионалност у шаховским турнирима разлог је што су и запослени у Геронтолошком центру „Нови Сад“ поносни на овакве врхунске играче.

У знак захвалности, Савет Клуба „Олга Петров“ донео је одлуку да се направи свечаност у част победничких екипа и тиме им се, бар мало, одужи за све медаље које су донели и клубу и Геронтолошком центру „Нови Сад“.

Излет корисника дома на Лиману

Корисници домова, поред културно-забавних, радно-окупационих и спортских активности, имају прилику да квалитетно проведу своје слободно време на неким од излета, које за њих организује организаторка промотивних активности. У месецу мају, за кориснике дома на Лиману осмишљен је једнодневни излет у Суботицу и на језеро Палић. Излет је, поред социјалног и рекреативног карактера, имао и културни значај за кориснике Установе. Посетили су културно-историјске споменике, установе, верске објекте и паркове.

У Суботици су обишли Народно позориште, парк Ференца Рајхла и Синаногу, која представља споменик културе од изузетног значаја. Такође, грађевине у стилу сецесије имали су прилике да виде и на Палићу (Велика тераса, водоторањ, Спомен чесма...). Након обиласка, корисници су направили предах у кафићу, на Женском штранду, који је, такође, изграђен у стилу сецесије, на бетонским стубовима на води, по угледу на некадашње сојенице. Излет је протекао у ведрој атмосфери, а у дом су се вратили препуни позитивним утисцима.

РЈ Прихватилиште са Свратиштем

У оквиру Геронтолошког центра "Нови Сад" функционише Прихватилиште са Свратиштем за одрасла и старија лица. Ова радна јединица припада отвореним облицима социјалне заштите, које финансира Град Нови Сад.

Друштвени фактори у Новом Саду седамдесетих година указали су на потребу за збрињавањем социјално угрожених лица, па су се предузеле мере да се овај проблем реши. На основу одлуке Извршног већа Скупштине општине Нови Сад, 14. априла 1975. године формирана је Прихватна станица са Прихватилиштем за одрасла лица при Геронтолошком центру "Нови Сад". Потом је, ради остваривања свих неопходних услова за развој социјалне заштите, на локацији дома у Футогу, изграђено Прихватилиште, 1. септембра 1990. године са капацитетом од 35 места. Смештено је поред дома за старија и одрасла лица и са њим користи исту инфраструктуру (грејање, кухињу...), али је због природе функције и структуре корисника функционално одвојено од њега.

Свратиште спада у спектар дневних услуга у заједници и нуди услуге егзистенцијално угроженим одраслим и старијим лицима на територији Града Новог Сада. У Свратиште корисници долазе на личну иницијативу, на иницијативу Центра за социјални рад, дојавом грађана, интервенцијом здравствене установе, или интервенцијом полицијске управе.

У склопу Свратишта, угроженим лицима пружају се следеће услуге:

- обезбеђивање релевантне документације за идентификацију;
- помоћ у остваривању одређених права из области здравствене и социјалне заштите;
- успостављање комуникације са Центром за социјални рад и са породицом корисника;
- упућивање на лечење, или у Прихватилиште за одрасла и старија лица;
- превоз до установе здравствене заштите и Прихватилишта;
- враћање у место боравка куповином карте за превоз;
- хигијенска обрада- купање, шишање, пресвлачење, прање гардеробе, обезбеђивање веша и обуће;
- исхрана- суви оброк и топли напитек;
- организовање слободног времена корисника.

Након Свратишта, уколико постоји потреба, поједина лица смештају се у Прихватилиште.

Функција Прихватилишта је социјално збрињавање одраслих и старијих лица, која су акутно угрожена, у стању социјалне потребе. Збрињавају се и привремено, али и свеобухватно лица, која се тренутно

налазе у ситуацији да су витално угрожена због тешког здравственог стања, лоше материјалне ситуације, нерешеног стамбеног проблема, лица погођена елементарним непогодама, лица са соматским социјалним оболењима, лица у психотичном и предпсихотичном стању када нису на третману у здравственим установама, ментално поремећена лица која су препуштена себи, лица склона алкохолизму, наркоманији, друштвено негативним понашањем, као што је просјачење и скитничење.

Након смештаја корисника у Прихватилиште ради се његов опсервационо-дијагностички третман у сарадњи са Центром за социјални рад, као упутним органом. На тај начин одлучује се који облик, или меру социјалне заштите треба предузети према поједином кориснику.

Услуге које се пружају корисницима обухватају смештај у савременом и функционално опремљеном објекту, исхрану, здравствену заштиту и негу, услугу социјалног рада, психолошку помоћ, услугу неге и хигијене (брига о хигијени простора у ком корисник борави, личној хигијени, услуга вешераја и фризера), радно – окупациону терапију, културно-забавне и спортско-рекреативне активности.

Прихват и збрињавање овако угрожених лица усмерено је на успостављање осећања сигурности као основи за даљи напредак и оснаживање корисника ради подизања њихове способности за безбедан живот и укључење у заједницу. Смештај траје до повратка корисника у породицу, или до коначног збрињавања у неку од установа социјалне заштите.

Наведене услуге пружају 4 социјална радника, 4 медицинска техничара, 8 неговатељица, 3 спремачице и 2 возача на челу са стручним руководиоцем Анђелком Бараћ, социјалном радницом. Захваљујући њиховом раду, и пре свега, њиховом хуманошћу, корисници Прихватилишта са Свратиштем добијају могућност да се боре и раде на оснаживању за излазак из статуса бескућника.

Овакви хумани услови сада ренорвираног и дограђеног смештаја (на чијој су адаптацији здруженим снагама једнако помагали и корисници и запослени), норматив стручног кадра и начин спровођења стручног поступка, стварају оптималне услове за социјалну рехабилитацију лица, којима је то неопходно за даљу интеграцију у редовне животне токове.

Пријатељски сусрети чланова клубова и Кола српских сестара из Румуније

Доказ да границе не постоје када је пријатељство у питању, да раздаљина не може да буде препрека лепом дружењу, је дивна сарадња између чланова клубова Геронтолошког центра „Нови Сад“ и чланица Кола српских сестара из Српског Семартона, из Румуније.

Коло српских сестара је женско културно-просветно, патриотско, ванстраначко и хуманитарно друштво, које је оснивало обласне организације у многим подручјима где живе Срби, па тако и у селу Семартону, у Румунији. На предлог госпође Живке Живанов 2010. године основано је друштво Коло српских сестара „Круна“, у поменутом селу.

До прве сарадње са овим друштвом дошло је у јуну месецу, 2016. године на иницијативу тадашње председнице Клуба „Слана бара“, Милице Живковић. Тако је Клуб „Слана бара“ постао домаћин првом, а и каснијим пријатељским сусретима. Гошће су, први пут, дошле у пратњи свештеника из Семартонске Српске Православне Цркве. Након обиласка Православне Цркве на Сланог бари, наставили су дружење у клубу, у пријатној и веселој атмосфери. Добродошлицу су им, поред домаћина из клуба, пожелели и запослени у РЈ Клубови за одрасла и старија лица.

Након првог сусрета, пожелели су да наставе и прошире сарадњу, те су поновили дружење и у Румунији, у септембру месецу, исте године. Село Семартон лежи у питомој Тамишкој равници и поседује Српску православну цркву која има храм Празник Вазнесења Господњег (Спасовдан), а који су чланови клубова имали прилику да виде. Оно по чему је село посебно познато и на шта су Семартонци поносни јесте чињеница да је оно и место великог српског просветитеља Доситеја Обрадовића. Истина, Доситеј је рођен нешто мало даље одавде, у Чакову, али је највећи део детињства и ђачког доба провео управо овде у Српском Семартону, у месту одакле је његова мајка Круна Паункић. Сахрањена је на старом семартовском гробљу, а споменик (који су чланови клубова имали прилику да виде) је подигла српска омладина Семартона.

Дочек, који су чланице Кола српских сестара организовале, имао је и културно-забавни карактер. Новосађани су уживали у програму КУД-а „Круна“, названом по Доситејевој мајци, а потом је организован и богат програм у велелепном Дому културе „Доситеј Обрадовић“, у оквиру Манифестације „Доситејеви дани“.

Топли, срдачни, пријатељски сусрети су настављени и током 2017. и 2018. године и увек су се завршавали са, по неком, сузом у оку, уз договор о поновном дружењу. Сада, са настрпљењем, чланови клубова ишчекују будуће дружење у банатској равници између Бегеја и Тамиша.

Ружица Вукић Рајић

Излет корисника клубова у Сомбор

Седамнаестог маја, организован је целодневни излет у Сомбор и на Дида Хорњаков салаш у оквиру РЈ Клубови за старија и одрасла лица. Корисници клубова посетили су Жупанију, Градску кућу, Српску читаоницу, Трг Светог Тројства, Стару католичку цркву, Велику православну цркву, споменик Лазе Костића, галерију Милана Коњовића. У току ручка корисници су уживали у лепом амбијенту Дида Хорњаковог салаша, где су провели и остатак дана.

Сомбор

У северозападном делу питоме Бачке равнице, у Војводини, Србији, налази се град Сомбор са 15 сеоских насеља. Западне стране територије града Сомбора заплускују воде Дунава делећи је од Хрватске, на истоку је Телечка висораван, на северу се граничи са Мађарском, а на југу је отворена према унутрашњости Србије. Сомбор се налази 60км од Суботице, 100км од Новог Сада, 175км од Београда, 220км од Будипеште и 345км од Беча. Према последњем попису становништва из 2011. године, град Сомбор са насељеним местима имао је укупно 85.569 становника (половина становништва смештена је у граду, а половина у сеоским и салашарским насељима). Уз име града Сомбора стоји епитет најзеленијег у земљи, чиме се житељи Сомбора веома поносе.

Галерија „Милан Коњовић“

Галерија „Милан Коњовић“ у Сомбору отворена је 10. септембра 1966. године, збирком од 500 одабраних радова. Збирка Галерије данас броји 1084 одабрана рада Милана Коњовића и пружа пресек кроз читав стваралачки век славног сликара, а дела се презентују у виду ретроспективних изложби и повремених тематских изложби.

Корисници клубова посетили Бач

Двадесет и седмог јуна организован је излет у Бач и Бођане у оквиру РЈ Клубови за старија и одрасла лица. Чланови клубова посетили су тврђаву у Бачу, Фрањевачки самостан, Етно кућу и манастир Бођани.

У срцу лепог и питомог средњевековног града Бача, између Фрањевачког самостана и Жупне цркве, сместила се Етно кућа „Дидина кућа“ где су корисници уживали на летњој тераси и у башти испод трске.

Тврђава Бач

Тврђаву у Бачу, која је данас најстарија тврђава у Војводини, подигао је угарски краљ Роберт Анжујски у периоду између 1338. – 1342. године. Тврђава је подигнута на мањем острву

насталом од меандра реке Монстонге. У периоду након Мохачке битке 1529. године град и тврђава бивају освојени од стране Турака. Тврђава у Бачу је најбоље очувани средњовековни комплекс у Војводини.

Основу тврђаве чини неправилни петоугаоник са четири истурене куле на угловима, које су међусобно биле повезане обимним зидом, данас сачуваним у мањем проценту. Једини слободностојећи и обновљени објект унутар тврђаве је Донжон кула, квадратне основе, смештена у источном делу тврђаве. Са јужне стране налазе се остаци издвојене одбрамбене куле.

Манастир Бођани

Манастир Бођани сази-дан је 1478. године. Неколико пута је разаран и обнављан, а у доба Ракоцијеве буне био је спаљен до темеља. Садашњу цркву је током 17. века подигао богати Михајло Темишварлија из Сегедина, као чврсто црквено здање на истом месту. Велики конак и црква у Бођанима саграђени су у барокном стилу, а живопис је сликао познати зоограф тога доба Кристофор Жефаровић. Овде се чувају и бројни предмети донети из манастира Манасије, а понос манастира је чудотворна икона Богородица Бођанска (једна од шест православних канонизованих икона у свету) која има чудотворне исцелитељске моћи. У поседу манастира је и неколико хектара земље под шумом и воћњацима, и двориште са доста цвећа и дрвећа.

Организатор промотивних активности у клубовима
Стеван Булић

Живана Мајсторовић и Ото Јан

Дошао сам у дом пре три године и после пола године сам упознао Жижу. Видео сам је једног дана на тераси, комшије смо били, и тај први поглед био је ко ласерски зрак и тако је све почело. Кренуо сам да јој помажем, испрва по мало, па све више и управница је, видећи то, предложила да пређемо у једну собу. Од тад смо стално заједно.

Зближила нас је заједничка трагедија. Кад се дође у ове године то може да те зближи најјаче. Изгубио сам две жене, а она је трагично изгубила мужа и остала са четири ћерке и врло млада доживела мождани удар. У њој кипи још енергија која не може да изађе.

Помажем јој око набавке, апотеке, цртања, и ми се све више разумемо ... И оно што је најважније, иако је она још једна атрактивна жена, ја волим њено велико срце и то је оно што ме је привукло. Она би само давала, а исто тако и ја. Сваке године пред Нову годину правим новогодишње капице за децу ометену у развоју у дому, у Ветернику и поклоним им. Скупљамо им и одећу. Највише одеће донесе Жижина ћерка из Холандије. Хоћу да поклоним и да помогнем, јер сам тако и ја задовољнији. Волим да поклањам своје слике дому, учесницима у програму, деци. Срашно волим да поклањам. Љубав према сликарству сам наследио од великог деде и великог ујака. А од мене су и деца и унуци наследили уметничке гене.

Ето, открили смо да смо слични, да поред трагедије и хуманости, везује нас и то што волимо ред, чистоћу, не волимо неправду... Поготово Жижа не воли неправду, њу то уме јако да изнервира. Код ње често пада расположење и пати, страшно пати што та снага не може да изађе из ње, остаје заробљена. Ја сам сад и терапеут и психолог да бих све то разумео. Треба имати разумевања и не треба бити негативан. Имао сам пре Жиже болесну жену, тако да сам ишколован, и код куће, по том питању.

Такође, и по хумору смо слични. Она има велику дозу хумора, а ја сам за своје године чак и сувише неозбиљан са дечијим манирима. Кажу да је то добро задржати хумор у старим годинама. Ево, скоро сам Жижином зету из Холандије, који је јако добар, можеш да га мажеш на хлеб, направио и поклонио један орден од тапете на којој је закачена једна метла и једна кутлача. Волим да се шалим.

Једина разлика између нас је разлика у годинама. Ја имам 85, а она ће сад да напуни 70. Иако имам те године, ја их не осећам, јер сам један ноторни позитивац, упоран човек и то је јако важно у мојим годинама. Сломио сам обе ноге, зато сад храмљен, али ходам јако много да одржавам мишиће, вреди се борити. И Жижа је борац велики. Лекари су рекли да је имала јако тежак мождани удар и да ретко ко такав преживи. Након шлога, кад је једна страна тела нефункционална снага пређе на другу, те је друга страна јача него иначе. тако да она може левом руком да удене иглу сама, да везе, црта... Помажем јој око сликања, око избора боја и она то упија и јако лепо ради. Помажемо једно другом, она ми шиша обрве, ја јој сечем нокте, облачим је...

Имамо добру комуникацију са децом, добро се слажем са њеном ћерком и она са мојим сином. Ја њену ћерку јако поштујем и волим. Ћерка ми живи у Немачкој, а син је овде и гледам да их што мање оптерећујем. Ако си окружен позитивом као што смо ми, онда мора да ти буде лепо. Лепо је и у дому, имамо добру сарадњу са запосленима, увек су љубазни, задовољни смо.

Трудимо се да то тако лепо функционише. Заједно се дуже живи.

Приметио сам да људи тону ако су сами, самоћа убија. А ако си заједно имаш неког, макар, само да се посвађаш. Ти спаваш и неко те ноћу почешка по глави, и ти, у том, тренутку схватиш да ниси сам.

Људи ако нису себични, ако имају разумевања, ако се одрекну појединих својих навика, ако су толерантни, онда та заједница може да функционише и да улепша дане у трећем добу.

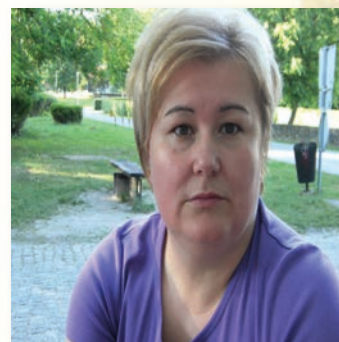

Разговор водила: Ружица Вукић Рајић

Пише: др Тајана Николић

Физичка активност особа старије животне доби

Телесна активност подразумева сваки рад мишићно-коштаног система који троши енергију изнад нивоа мировања (активности у слободном времену, рекреација, спорт, професионална делатност).

Постоји мишљење како је старост, сама по себи, препрека за физичку активност и вежбање. Међутим, данас је доказано како редовна физичка активност може допринети многим позитивним променама и бољој физичкој способности код старијих једнако као и код млађих људи у сврху очувања њихове функционалне способности.

Физичка активност је одлучујући фактор за квалитетан стил живота, који уједно спречава и смањује различите физичке и психичке промене које су везане за старење. Старији мушкарци и жене могу с годинама знатно побољшати како кондицију и снагу, тако и равнотежу и покретљивост. Физичка активност чак делује тако што може позитивно утицати на разне психолошке факторе и квалитет живота старијих. Пасивност и старост су заједно велики фактор ризика за развој болести. Неометан рад организма у старости чешћи је код особа које остају активне и знатно указује на то да хроничне болести, које су у вези са старењем, у одређеној мери зависе пре од физичке пасивности него од самог старења. Физичка активност и тренинг воде повећању мишићне масе и мишићне снаге и бољој функционалној способности када су у питању координација, равнотежа и покретљивост, које у својој основи смањују ризик повреда услед падова. Тренирање у друштву и позитивном окружењу доприноси позитивном утицају на памћење, способност иницијативе, расположење и доживљај здравља.

Сваки човек без обзира на старосну доб је способан за одређену физичку активност и године не би требало да су фактор ограничења за вежбе.

Данас постоје многобројне студије које доказују да физичка активност игра важну улогу у превенцији и заштити од многих болести и у старијој животној доби.

Користи од физичке активности у старијој доби су следеће:

- превенција хроничних болести срца и крвних судова;
- смањење ризика од настанка повишеног крвног притиска;
- спречавање настанка повећане концентрације масноћа у крви;
- смањење ризика од настанка шећерне болести;
- смањење ризика од можданог удара;
- повољно деловање на аутономни нервни систем;
- смањење ризика од настанка карцинома дебелог црева;
- смањење прекомерне телесне масе;
- превенција клиничких манифестација остеопорозе чувањем коштане масе од губитка изазваног старењем.

За старије особе се препоручује пешачење, вожња бициклом, пливање, собне вежбе, стони тенис, плес, јога, таи-чи. Пре него што се почне са активностима увек се прво консултује са лекаром.

Вежбање побољшава сан. Тренинг подиже расположење и самопоуздање. Бити активан значи бити сигурнији у себе. Активност је невероватно добра за мозак. На овај начин се може спречити губитак памћења, когнитивно опадање, деменција. Вежбање, такође, може да успори напредовање Алцхајмерове болести.

Многи људи у годинама мисле да је прекасно да активирају своје тело и мишиће и дођу до завидне форме. Никада није касно да почнете да поправљате ствари и побољшавате своје здравље. Врло брзо ћете приметити прогресију са физичког и менталног аспекта. Треба почети лаганим темпом и постепено поверљавати тренинг у складу са годинама и могућностима.

Вежбе у овом периоду су најбољи савезник на продужавању дуговечности код људи.

Не само да ћете изгледати боље када остарите, него ћете бити пуни енергије и имаћете осећај благостања.

Пише: ПЕРСИДА МАЛУЦКОВ- ликовни педагог у пензији, предавач у школици сликања клубова за стара и одрасла лица

ШПАНСКА УМЕТНОСТ

Франциско Гоја

Франциско Хосе де Гоја и Лусијентес (1746- 1828) рођен је у једном малом селу близу Сарагосе у Шпанији.

Гоја је био прави Шпанац, живахан и темпераментан, љубитељ авантура, лепих жена и лова.

Франциско Бајеу је био верни покровитељ током целог Гојиног живота уметника. Захваљујући њему Гоја ће стићи у Италију. Боравио је у Риму,

Напуљу и Парми. Тада је настала и његова слика „Ханибал с високих Алпа“, која му доноси другу награду на пармској Академији уметности. Тако му је отворен пут у уметност у самој Шпанији.

Његове прве слике везане су за народ и обичаје. Једна од њих је и **ИЗАБЕЛА ДЕ ЛОБО И ПОРСЕЛ**.

Девојка Изабела права је шпанска лепотица, топлог погледа, огрнута у карактеристичан црни, чипкани шал. У лику Изабеле Гоја нам је открио сопствене погледе на вечну младост, женственост, а њихово приказивање било је за њега алегоријски приказ саме Шпаније.

Породица краља Карлоса IV је слика огромних димензија без лепоте самих чланова краљевске породице и њихових личних осећања. Гоја је изврсно приказао боје и текстуру тканина, свилу која се пресијава, позлаћене кадифе, прозирне чипке и баршун. Безброј белих и жутих акцената на одећи наглашавају сјај накита и атласа сиболишући тако безосећајност самих ликова.

Војводкиња од Албе – Боравећи на царском двору Гоја је постао почасни члан и директор Академије уметности Сан Фернандо. Ту, на двору упознаје прелепу војводкињу од Албе. Гојини савременици су сматрали да на свету нема лепше жене која без изузетака привлачи општу пажњу и изазива усхићење својом грациозношћу и лепотом. Веза сликара Гоје и лепе Војводкиње трајала је седам година. Верује се да је Гоја на сликама „Нага и одевена Маја“ (мала девојка из народа) овековечио, у ствари, лик лепе војводкиње.

Корида – Пред крај живота Гоја је урадио неколико скица и слика на литографском камену (техника у области графике), а на тему борбе у корида- борбе са биковима, којима је, у младости, и сам, радо, присуствовао.

Стрељање родољуба је сећање на догађаје у ноћи трећег маја 1808. године. Био је то сликарев бунт и револт на неправде и сукоб француских освајача и шпанских бораца за слободу. Гоја је величанствено приказао и родољубе и убице. Верује се да је и сам уметник присуствовао овом догађају и направио неколико скица.

Бакрорези – Уснули разум рађа чудовишта.

Пред крај живота, оронuo, глум и полуслеп сликар се посвећује бакрорезима под називом „Капричоси”. Ова збирка бакрореза настала је на тему људских порока- лакомисленост, лаковерност, лицемерје, кукавичлук, безосећајност, суровост. Те слике настају на бакарним плочама графичком иглом, а отискују се као графике на папиру.

Због неразумевања, Гоја се преко Пиринеја повлачи у Бордо, у Француску, напуштајући низ тамних мурала на зидовима и „Кућу глувих”. Умро је скоро сам и заборављен, баш као и његов рад. Много година је прошло док му човечанство није дало пун значај његовим сликама. Пре, готово, пола века објављена је књига Лиона Фојхтвангера „Гоја, или тегобни пут сазнања”. То је изванредан роман посвећен Гоји, његовом раду и љубави са војводињом од Албе.

МЛАДЕН НИКШИЋ – члан Клуба „Грозда Гајшин“ и Удружења сликара аматера Града „ЛИКУМ“

Рођен је у Херцеговцу (Република Хрватска), а од 1945. године живи у Новом Саду. Пише поезију пуну топлине и духа. Песму су му посвећене крају у ком живи, али и Далмацији из које је потекао и те су песме писане икавским дијалектом и чакавским наречјем. Из тог разлога назван је доејеном хрватског песништва у Војводини. Поред ових тема, песник инспирацију налази и у љубави, жени, у људима које је упознао, у сликама из детињства и младићких дана. Његова најпознатија песма „Бачка“ је разлог због ког, говорио је Мика Антић, није се усудио да напише песму исте тематике.

Године 1996. изашла му је збирка под називом „Пјесме“, а Пензионерске новине су му 1997. године објавиле збирку „Поезија трећег доба“.

Члан је уредништва „Весника“, информативног гласила Новосадског клуба, који је и издавач Енциклопедије Новог Сада, где су његове песме, такође, заступљене.

2018. године хрватско културно-уметничко-просветно друштво „Станислав Препрек“ издало је збирку одабраних песама Младена Никшића, под називом „Проклето и свето“.

Бачка

Да ли знаш каква равница је моја
Кад љетно сунце припече од горе
Равницом разлијеже се на стотину боја
Ко да свака од њих ову земљу оре

Па макови црвени у зеленој трави
А до њих жито расу се жуто
Под теретом плода ка земљи се сави
Не дајућ стабљици да клас носи круто

То је моја Бачка земља родна плодна
Та равница вјечна проклета и света
Пијана и тријезна увијек благородна
По стоти пут хваљена по стоти пут клета

Волим брата Србина Шокца и Мађара
Буњевца Словака и брата Хрвата
На Дунаву пецароша и старог лађара
Рома Русина Румуна ко брата

Ма каква ти била ја сад гласно велим
И желим те такву каква ти и јеси
Волит ћу те увијек срцем својим цијелим
Нек су ти занавијек опроштени гријеси

Либар

А наша сан стари либар
А биће од диде мога
Бија је он добар рибар
И вирова у море и Бога

Волија би попит жмуљ беванде
Онако послѣ свог обида
Отворија би шкуре са веранде
И кроза њи на море глида

Мога диде више нима
Али има још веранде
На којој се унук сприма
Да попије жмуљ беванде

Треће доба

И у трећем добу још радости има
Још срце задрхти и љубав се јави
Није покуцала још на врата зима
И ако се иње расуло по глави

Још осећај пламти у пуноме жару
И још за лепотом око се окреће
Не напуштам никад ја навику стару
Нити икад марим што је доба треће

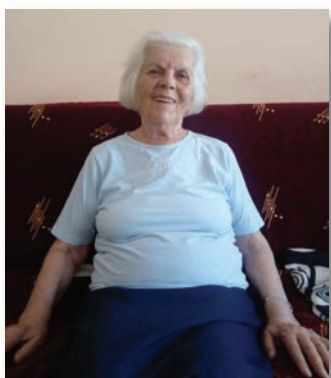

МИРОСЛАВ БОГОСАВЉЕВИЋ

корисник дома у Футогу

Овде сам пет година и врло лепо сам се снашао. Уклопио сам се у друштво, добар сам са свима, лепо ми је и задовољан сам. Имамо разне активности у дому које волим, као што су музички матинеи и друштвене игре. Чак и ако ми није добро и не могу да играм друштвене игре, ја идем, макар, само да присуствујем, да сам са њима и одмах се осећам много лепше. У овој средини не можеш никад да будеш усамљен. Највише се дружим са Љубицом, она ми даје снагу, полет, расположење. Волим да радим у дворишту, имамо цвеће, лепо је и фино. Запосленима сам задовољан, и медицинским особљем, и управником, коју ценим и поштујем.

МИЛЕНА ХЕРЕТА

корисница Дневног боравка
за одрасла и старија лица

Овде сам већ 10 година и најстарија сам и по стажу, и по годинама. Фино нам је, сестре су добре, услужне. Физиотерапеут је одличан, сви га волимо, увек се нашали са нама, прича, масира нас. Дружимо се, играмо домине, певамо заједно, шетамо се. Скоро је кречено и сад нам је соба јако фина. И шта још да кажем, осим да нам је одлично овде, задовољна сам, да нисам не бих била тако дуго.

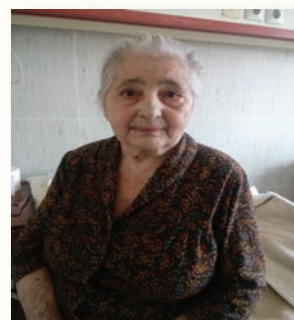

ДИМИТРИЈЕ ЈОВИЧИЋ

корисник дома на Лиману

Пензионер сам, пуковник у пензији, имам две ћерке и четворо унучади.

Задовољан сам животом у дому из више разлога. Није све идеално, али има више позитивних ствари него негативних. На крају крајева, ништа у животу није идеално. Проблем је само кад људи дођу са одређеним навикама у дом, па им је тешко да се прилагоде на велики колектив. Иначе, све у дому је добро, ја сам задовољан са пуно ствари. Оперисао сам карцином прошле године и постоперативни период провео сам у дому где сам имао невероватну пажњу, бригу, старање домског санитетског особља, амбланте. Могу само да их похвалим. Тачне су, љубазне, педантне. Тако нешто не бих сигурно имао да сам остао код куће. Издвојио бих још и друге погодности дома, а то су спремачица, вешерај, фризер, мајстори, штампа, културно- забавне активности... Овакве социјалне установе су идеалне за људе који остану сами, без брачног партнера, за људе који су болесни, па им је потребна лекарска нега.

МИЛАНКА ВОЈНОВИЋ

корисница дома на Новом насељу

Задовољна сам домом, као и сви. Добро је. Све је у реду, имаш да једеш, имаш лекаре, сестре, деца ме обилазе. Особље је добро, љубазно. Дошла сам у дом, јер сам пала и поломила руку и ногу, а овде се брину о мени. Све је чисто, уредно.

